

Bilag 15

A/S Nordisk Films Teknik.

København, den 17. maj 1952.

Folketingetsudvalget for afgiftslovene, Christiansborg.

I anledning af at lov nr. 437 af 19. november 1950 udløber den 31. maj 1952 og tænkes forlænget et år, skal undertegnede selskaber tillade sig at fremføre følgende:

Ved lovens ikrafttræden trådte vore selskaber i kontakt med departementet for told- og forbrugsafgifter for at få udfærdiget retningslinier for fortolkningen og de rent praktiske linier, der skulle følges ved opkrævningen af afgiften på fotografiske plader og film ifølge lovens § 2, stk. 3. Ved disse forhandlinger, som først afsluttedes i februar måned 1951, enedes man om at lade afgiften på råfilm — hvad angår filmteknisk arbejde — opkræve gennem vore to laboratorier, idet man mente, at disse var det sted, hvor der var bedst mulighed for at kontrollere filmene, idet al produktion af kinofilm såvel i 16 som i 35 mm. før eller senere havnede på et laboratorium til viderebehandling. Udfra dette blev det vedtaget, at laboratorierne skulle føre et yderst specificeret afgiftsregnskab, som bestod af følgende:

- 1) Af alle fakturaer skulle der tages en genpart, som skulle opbevares til brug for tolddepartementets revision.
- 2) Alle selskaber, der efter loven blev fritaget for afgift, d. v. s. først og fremmest alle indspilningsselskaber, skulle medsende specielle følgesedler, sideløbende med vore ordinære følgesedler, med angivelse af den eksponerede filmslængde og tillige på disse følgesedler henføre til
- 3) en erklæring på tro og love, der ved filmens påbegyndelse skulle indsendes til laboratoriet, der hver måned skulle sende en specifikation af disse erklæringer til departementet.
- 4) På de ovennævnte følgesedler skulle laboratoriet attestere rigtigheden af de angivne mål og derefter returnere følgesedlerne til selskaberne, idet laboratoriet selv skulle opbevare en genpart af disse sedler.
- 5) Foruden de ovennævnte selskaber kunne enhver kunde blive fritaget for afgiften på det tekniske arbejde, såfremt de afgav en erklæring om, at arbejdet enten var til statens filmcentral eller lign. eller til videnskabelig, kulturel eller undervisningsmæssig brug uden dog at skulle anvendes i erhvervsmæssigt øjemed. Dette medførte, at laboratorierne, hver gang der skulle skrives en faktura ud, var nødsaget til at undersøge, om der forelå en erklæring, og om denne var i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Som det fremgår af ovenstående, blev der pålagt laboratorierne et meget stort administrativt ekstra arbejde — hertil kom, at vi desuden måtte fremstille de specielle følgeseddelbøger og formularer til udregning af afgiften. Efter vor formening står dette store ekstraarbejde ikke i rimeligt forhold til den af selskaberne i tiden 20. november 1950—31. december 1951 indbetalte afgift på 31 129 kr. 78 øre. Set i forhold til vor omsætning, som alene i 1951 androg ca. 5 000 000 kr., er dette beløb ringe, idet det kun udgør 6⁰/₁₀₀ af vor omsætning. Dertil skal yderligere bemærkes,